

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

202
20022018
Bp 655 2.3.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PNL Vasile Varga și un grup de parlamentari PNL, PMP, Minorități Naționale (**Plx. 339/2017, Bp.655/2017**).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, intenționându-se „operarea unor clarificări cu privire la procedurile și circuitul documentelor necesare în procesul de adoptare de către consiliul local”.

Astfel, prin inițiativa legislativă se propun, în principal, următoarele:

- stabilirea ca raportul compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului ce însoțește proiectele de hotărâri înscrise pe ordinea de zi a ședinței consiliului local să nu mai fie aprobat de primar;

- mutarea responsabilității pentru activitatea de constatare, impunere, încasare, inspecție fiscală, urmărire și executare silită a veniturilor proprii ale bugetelor locale de la direcții/servicii/compartimente la personalul acestora;

- instituirea unor norme care să reglementeze atât concesionarea, cât și vânzarea, în mod direct, a terenurilor ce aparțin domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale în favoarea proprietarilor construcțiilor edificate pe aceste terenuri, precum și în situațiile prevăzute de *Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare*;

- instituirea unor norme care vizează reglementarea prin regulamentul autorităților deliberative a procedurilor de concesionare, respectiv vânzare a terenurilor.

II. Observații

1. Precizăm că, în ceea ce privește delimitarea răspunderii între autoritatea executivă, respectiv deliberativă și personalul din cadrul aparatului de specialitate al primarului, prin *Legea nr. 140/2017 pentru modificarea art. 128 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și pentru modificarea art. 55 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali*, a fost delimitată răspunderea pentru oportunitatea actelor administrative, care aparține, exclusiv, demnitarilor/aleșilor locali, de răspunderea pentru corectitudinea tehnică și legalitatea actelor, care aparține personalului de specialitate.

2. Referitor la **pct. 3** al inițiativei legislative, menționăm faptul că prevederile respective se regăsesc în mod expres în *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, intrând, astfel, în contradicție cu prevederile art. 16 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la evitarea paralelismelor legislative.

3. Precizăm faptul că prin soluțiile legislative se propune o procedură a cărei lipsă de transparență în ceea ce privește vânzarea, concesionarea bunurilor aparținând domeniului privat al statului determină o normă imprecisă, neclară care creează premisele unei aplicări neunitare. În plus,

apreciem că o asemenea reglementare ar trebui, eventual, să facă obiectul *Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care reglementează concesionarea terenurilor pentru construcții.

Semnalăm că, prin intermediul propunerii legislative privind Codul administrativ, se reglementează o procedură cadru privind licitația publică aplicabilă tuturor autorităților administrației publice locale, pentru vânzarea și închirierea bunurilor aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale. Totodată, se reglementează și regimul cadru privind concesionarea bunurilor aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale.

4. Ca observație cu caracter general, precizăm faptul că inițiativa legislativă ar fi trebuit să întrunească condițiile de claritate și previzibilitate în redactare, în scopul eliminării unor dificultăți în aplicarea acestora.

Astfel, arătăm că instanța de contencios constituțional, în jurisprudența sa, a statuat că *„Respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii”*. De aceea, *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”*. Așadar, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, respectiv să fie clar, precis și previzibil¹.

Având în vedere cele menționate, menționăm că din soluțiile preconizate nu rezultă cu claritate ce fel de răspundere vizează textele propuse, în ce anume constă/care sunt consecințele în ceea ce privește *„responsabilitatea pentru legalitatea și veridicitatea celor înscrise în raportul compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate pentru activitatea de constatare, impunere, încasare, inspecție fiscală, urmărirea și executarea silită a veniturilor proprii ale bugetelor locale”*.

Din analiza formei în vigoare a art. 44 alin. (2) din *Legea nr.215/2001* ar rezulta că raportul care însoțește proiectul de hotărâre a consiliului local are caracter consultativ, consiliul local având dreptul să-și însușească în tot sau în parte conținutul acestuia sau putând adopta o soluție diferită.

În plus, din articolul mai sus menționat ar rezulta că primarul nici în prezent nu aprobă raportul în cauză, astfel încât, din această perspectivă nu rezultă cu claritate intenția de reglementare care prevede în mod expres că

¹ A se vedea, în acest sens, *Decizia Curții Constituționale nr. 903/2010, Decizia Curții Constituționale nr. 447/2013, Decizia Curții Constituționale nr. 1/2014, Decizia Curții Constituționale nr. 381/2014.*

„raportul (...) nu trebuie aprobat de primar”, textul propus fiind, în opinia noastră, și deficitar din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, conținând o negație, iar nu o măsură cu caracter imperativ în sensul normelor respective.

Mai mult, introducerea soluțiilor referitoare la răspunderea directă propusă la **pct. 3** al inițiativei legislative nu se încadrează din punct de vedere structural în conținutul art. 63 alin. (4) lit. d) din *Legea nr.215/2001*, astfel cum se preconizează în propunerea legislativă, textul de lege respectiv vizând atribuțiile primarului, iar nu ale compartimentelor de specialitate din primărie.

În acest sens, semnalăm că, potrivit art. 8 alin. (4) din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor”, iar potrivit art. 61 alin. (2) din același act normativ, „Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”.

În raport cu cele prezentate, menționăm că reglementarea ar putea fi considerată de natură a contraveni *principiului legalității*, consacrat de art.1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

5. În ceea ce privește instituirea unor reglementări referitoare la concesiunea, respectiv vânzarea, în mod direct, a terenurilor proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale proprietarilor construcțiilor definitive edificate pe acestea, precizăm că, potrivit art. 13 alin. (1) din *Legea nr. 50/1991*, „Terenurile aparținând domeniului privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, destinate construirii, pot fi vândute, concesionate ori închiriate prin licitație publică, potrivit legii, în condițiile respectării prevederilor documentațiilor de urbanism și de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii, în vederea realizării de către titular a construcției”. Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „Concesiunea se face pe bază de oferte prezentate de către solicitanți, cu respectarea prevederilor legale, urmărindu-se valorificarea superioară a potențialului terenului”.

Așa fiind, apreciem că era necesară clarificarea intenției de reglementare în raport cu normele legale care constituie cadrul general în materie, în caz contrar soluțiile propuse putând fi considerate ca fiind contrare respectivelor norme legale.

În plus, soluțiile de la **pct. 4** și **pct. 5** din inițiativa legislativă, referitoare la faptul că „*procedura de concesionare a bunurilor ce aparțin domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale face obiectul unui regulament (...)*”, precum și la faptul că „*Autoritățile deliberative pot aproba în baza unui regulament local, vânzarea directă a terenurilor (...)*”, în opinia noastră, sunt, de asemenea, lipsite de claritate și previzibilitate, nerezultând concret cum se vor aplica/materializa normele respective, ce vor conține în mod concret regulamentele respective, ce caracter au acestea etc.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**

Președintele Senatului